

Γ. ΒΛΑΧΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ & Ε.Π.Ε.):

Οι εταιρείες του ΜΕΕΠ κατά το 2006 πληρούν τους δείκτες βιωσιμότητας σε ποσοστό 47,5%, όταν το 2005 ήταν 38%, το 2004 32%. Σύμφωνα με την έννοια της αυστηρής εφαρμογής της νομοθεσίας οι εταιρείες αυτές πρέπει να διαγραφούν από το «ΜΕΕΠ».

Στη δεινότερη θέση εμφανίζονται οι εταιρείες τέταρτης, τρίτης και έκτης τάξης. Στις τέταρτης τάξης εταιρείες έχουμε 51% ποσοστό το οποίο δεν πληροί τους δείκτες βιωσιμότητας, ενώ στην έκτη έχουμε το 47%. Στην πέμπτη τάξη για παράδειγμα υπάρχει ένα καλύτερο ποσοστό, γύρω στο 32%, το οποίο οφείλεται όμως στην πραγματικότητα στο ότι 4-5 εταιρείες τα τελευταία δύο χρόνια -ένα σημαντικό ποσοστό 4-5 εταιρείες στις 50- χρεοκόπησαν και δεν εμφανίζονται καθόλου στα στοιχεία των ισολογισμών. Άρα έπεσε λίγο και ο δείκτης.

Οι δείκτες βιωσιμότητας εκτός των άλλων αναδεικνύουν και ένα άλλο επίκαιρο και μείζον πρόβλημα που μαστίζει και τις μεγαλύτερες εταιρείες του κλάδου. Αντικατοπτρίζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό, πέρα από τη συρρίκνωση του έργου, την εξάρτηση του κλάδου από τις τράπεζες, την ίδια ώρα που οι τράπεζες ανακοινώνουν τεράστια κέρδη. Μέρος αυτών των κερδών φαίνεται ότι τα στερούνται οι κατασκευαστικές επιχειρήσεις.

Το σύνολο των προ φόρων κερδών για τις κατασκευαστικές εταιρείες βρίσκεται να είναι σημαντικά χαμηλότερο του 2006 σε σχέση με το 2004, επειδή κυρίως οι εταιρείες στο σύνολό τους εμφανίζουν σημαντική επιβάρυνση από τη χρήση του τραπεζικού δανεισμού. Ένας τραπεζικός δανεισμός ιδιαίτερα επαχθής, ιδίως για τις μικρότερες εταιρείες, ο οποίος πολλές φορές επιβάλλεται από το ίδιο το κράτος.

Οι καθυστερήσεις πληρωμών του δημόσιου τομέα για τα έργα που έχουν ολοκληρωθεί μεγεθύνονται από χρόνο σε χρόνο. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, στη διάρκεια του 2006 η μέση καθυστέρηση πληρωμής είναι 176 μέρες, δηλαδή έξι μήνες από την ημερομηνία που πιστοποιεί

κάποιοι εργασίες μέχρι την ημερομηνία που τις πληρώνεται, με κάποιες περιπτώσεις να φτάνουν τις 502 μέρες.

Ήδη φέτος υπάρχει ένα επιπλέον πρόβλημα για το τέλος του έτους, αναμένεται τουλάχιστον στις μισές Περιφέρειες να μην γίνουν πληρωμές ούτε για τα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργα (ΠΕΠ, Ταμείο Συνοχής κλπ.) γιατί γι' αυτές τις Περιφέρειες εξασφάλισε παράταση η κυβέρνηση για το $n+2$, δηλαδή για το ποσοστό της απορρόφησης. Πρόκειται για ένα τραγικό θέμα, θα το δούμε τις επόμενες μέρες.

Μιλάμε για μια συστηματική πρακτική του κράτους και αυτή είναι που μας δίνει το δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι ο κατασκευαστικός κλάδος βρίσκεται υπό διωγμό. Οι τράπεζες μπορεί να κερδίζουν υπέρμετρα από τον αναπόφευκτο δανεισμό των εργοληπτικών επιχειρήσεων, ιδίως με τα βραχυπρόθεσμα δάνεια, από την άλλη πλευρά όμως ένας ολόκληρος κόσμος, αυτός που απαρτίζεται από τους προμηθευτές, τους εργολάβους και τους εργαζόμενους, πληρώνουν τη νύφη αυτής της κρατικής αδιαφορίας. Οι κάθε λογής πιστωτές των εργοληπτικών επιχειρήσεων εκ των πραγμάτων είναι υποχρεωμένοι να δίνουν περιθώριο πίστωσης κατά μέσο όρο 163 ημερών, σε ορισμένες περιπτώσεις 200, σημαντικά περισσότερες σε σχέση με τα αμέσως προηγούμενα χρόνια.

Ένας ολόκληρος κόσμος βιώνει από χρόνο σε χρόνο τα χειρότερα. Ευλόγως λοιπόν ο κατασκευαστικός κόσμος κάνει λόγο για κάθε πέρασι και καλύτερα. Και ταυτοχρόνως θέτει και το ερώτημα: Όταν όλα αυτά συμβαίνουν σε έναν τομέα της οικονομίας που ως τώρα συνέβαλε καθοριστικά στους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας και όταν ούτε υπάρχει αλλά ούτε διαφαίνεται προς το παρόν να υπάρχει εναλλακτικός κλάδος για να αναπληρώσει το χαμένο έδαφος, πώς είναι δυνατόν το Υπουργείο Οικονομίας να προσβλέπει σε διατήρηση του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης, προϋπόθεση στην οποία είναι δομημένος όλος ο προϋπολογισμός;

Ένας προϋπολογισμός το δίχως άλλο δύσκολος, που θα καταστεί δυσκολότερος στην εφαρμογή του εξαιτίας των διεθνών τιμών του πετρελαίου και της γενικότερης ύφεσης της οικονομίας, ένας προϋπολογισμός τη σύνταξη του οποίου -ας μην ξεχνάμε- επικαλέστηκε ο Πρωθυπουργός για

την πρόωρη προσφυγή στις κάλπες πριν από δύο μήνες. Αλλά ένας προϋπολογισμός που δεν στηρίζεται στην ανάπτυξη είναι καταδικασμένος να μείνει μετέωρος.

Λυπάμαι που τα στοιχεία δίνουν μία λίγο άσχημη και δραματική εικόνα εδώ, σε ένα συνέδριο που αναφέρεται σε τεχνικά έργα θα ήταν καλύτερο να μιλάγαμε με πιο αναπτυξιακό πνεύμα και στυλ, αλλά δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα. Σας ευχαριστώ πολύ.